

PROTECTOR NOSTER A SPICE
MICHAEL

11
THE HISTORY OF THE
REIGN OF HENRY THE SEVENTH

LVX SOLIS

SEPTEMPLICITER REVLGENS

IN CLYPEOS AUREOS,

ET ÆREOS,

AVRO THEOSOPHIÆ SVBTILIORIS

DOCTRINÆ MICANTES,

ET CANDENTES SONORO PRÆDICATIONIS ÆRE,
OSTENDITVR;

DVM SYMBOLICVS SOL FACTVS

OB POENITENTIAM RE VERA NIGER,

TANQVAM SACCVS CILICINVS, SACER,
SCILICET,

TERTIVS ORDO DE POENITENTIA

REGVLARIS OBSERVANTIÆ

S. P. N. S. FRANCISCI

ASSISIATI

IN HAC SVA PROVINCIA BOETICA,

ILLIBERITANAQVE PRIMO

ANGELORVM PRINCIPI

D. MICHAELI ARCHANGELO

DICATA, ET IN CHARITATE NON FICTA COADVNATA
modo pro Comitij Provincialibus celebrandis in Conventu Hispalensi
DEIPARÆ CONSOLATRICI SACRO à 17. vsque ad diem mensis
Iunij 20. ann. Dñi. 1712. conspicitur, & novum Solem quærens tan-
quam Sponsum procedentem de thalamo suo sacratum connubium
celebrât, coruscantibus clypeis Scôticæ Selectioris doctrinæ per trinam
repetitam vesperuginem, & per quattiduum manè tubis candentis æris
Evangelicæ prædicationis canora voce sonantibus; vt sic, cum ipsi aptè
conveniat illud Apocalip. 6. *Sol factus est niger tanquam saccus cilicinus,*
pariter videatur impletum propheticum illud Isaïæ 30. pro eodem
tempore dictum: *Et lux Solis erit septempleriter, sicut lux*
septem dierum.

1102 XV

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

ÆNIGMATICVS SOL IN
*Concionibus pro Divino implorando auxilio
sequenti ordine splendet.*

PRIMA DIE

(QVÆ ERIT 17. MENSIS IVNIJ) VERTET
oculos ad Orientem, eo quod Angelum ascenden-
tem ab ortu Solis pro Ecclesiæ filijs, ac electis
clamantem: *Nolite nocere*, hoc est (vt refert Sylveira)
primum inter sacros aligeros D. MICHAELM
ARCHANGELVM Provinciæ Titularem, ac
tutelam celebrabit, vt quasi Sol oriens caliginem
erroris, & tenebras ignorantiae in electoribus
discutiat, eiusque decantabit laudes
fulgens eloquio dulci

R. P. Fr. ILDEPHONSVS A S. FRANCISCO,
Lector Iubilatus, & in Conventu Granatensi Minister.

SECUNDA VERO DIE,
PROPRIAQUE ELECTIONIS PRÆCIPVÆ
intuebitur Austrum, nam ante illam Divinum vocans Spiritum
flexo poplite orabit dicens: *Veni Sancte Spiritus, veni, scilicet,*
Auster, & persla hortum meum; & in aula Capitulari sonora
Oratione deliberativa ostendet Deum ab Austro venientem,
& sanctum de monte Pharan, id est, Spiritum Domini
dona sua singulis, prout congruit,
dividentem

R. P. Fr. THOMAS DE LOS REYES,
Ex-Lector Philosophiæ, & Conventus Antiquariensis Minister.

ET QVIA DEVS DE LIBANO VENIET,
& Sanctus de monte umbroso, & condensò. Qui mons B. Virg.
in candore suæ Immaculatæ Conceptionis, & condensitate
omnium gratiarum apud Richardum de S. Victore significat;
ideo ipsa dies aptissimè sacratur primo Orientis Imma-
culato instanti, in quò concepta est MARIA;
quam ingenioso acumine encomijs
prosequetur

R. P. Fr. *EVGENIUS VALDIVIA ET QVILEZ*,
in-Convntu Granatensi Primariæ Cathedræ Moderator.

TERTIA AVTEM DIE
DOMINO DEBITAS,
PRÆCORDIALESQUE REFERENS GRATES
Aquilonem versus respiciens Iubilabit elevatum humilem
super astra Cœli, sedentemque in testamenti monte, in late-
ribus Aquilonis, vti à nobis expellentem, à quo pandetur
omne malum, scilicet, S. P. N. S. FRANCISCUM,
cui vt gratias agat fervidè, aderit
Orator

R. P. Fr. *PETRVS GONZALES DE SOSSA*,
in Hispalensi Convntu Lector Primarius.

QVARTA DENIQUE DIE
PRO SUÆ GRATITVDINIS AFFECTVSQUE
ostentatu mœstis oculis cernet Occasum Inclitissimorum
Dominorum Provinciæ Tutelarium, qui è vivis deces-
serunt; è quorum decessu fundamenta deducens,
Concionator funereus, & si Canorus erit

R. P. Fr. *NICOLAUS RVIZ*,
Ex-Lector Philosophiæ, & Collegij Antiquariensi Rector.

HIS.

HISPALENSIS FIRMAMENTI
LUMINARI MAIORI.

HEROICIS NOBILITATIS, ET CELSITVDINIS
DOTIBVS SVpra OMNES MAXIME

RENIDENTI.

IVRIS-PRVDENTIÆ PRVDENTIORI, ET ÆQVORI
LICVRGO, IN QVO MISERICORDIA, ET IVSTITIA,
MIRABILITER ADVNANTVR.

DOMINICI GREGIS PRÆ OMNIBVS ALIJS
VIGILANTI PASTORI.

HISPANICIOLYMPI STRENVO, ET INVICTISSIMO
Atlanti, humeris sollicitæ curæ, indefessi laboris, atque suo-
rum copiosorum proventuum Philipicam Maiestatem
constanter fulcienti.

SALOMONE FOELICIORI DYNASTÆ,
CVIVS EXPENSIS, ET SVMPTIBVS SALVATORIS
delubrum consummatum refulget, propitiatoriumque
Domini deauratum, mira arte perfectum, & elabo-
ratum, atque ditissimis lampadibus
decoratum enitet.

EXC^{MO} D. D. EMMANVELI
DE ARIAS,

CATHOLICÆ MAIESTATIS SENATVS SVPREMI
Consiliario Integerrimo, Castellæ Hyperospistæ, totius
quondam Regni rectissimo moderatori, ac demùm
Patriarchalis, & Metropolitanæ Ecclesiæ Hispalen-
sis Archiepiscopo colendissimo.

HVIC ERGO PATRONO, ET DIGNISSIMO
Mœcenati Bætica Hispaniarum Provincia Tertij Ordinis Pœni-
tentium S. P. N. S. Francisci, pro Comitijs Provincialibus congre-
gata ist hos Clypeos auro Theosophiæ lib. 1. sent. V. D. Subt.
Ioan. Duns Scoti micantes in gratitudinis, & obsequij
aliquale pignus S. L. O.

IN-

INTRODVCTIO AD 4. SENT. LIB. IN
proprietatibus Solis elucidatur.

Cunctarum rerum visibilium, & invisibilium mira pulchritudo cum varietate coniuncta vnum D. O. M. illarum opificem mirificè indigitat, Apostolo testante, ad Rom 1. *Invisibilia ipsius à creatura mundi, per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur, sempiterna quoque eius virtus, & Divinitas.* Mirabilior tamen Divinitatis, & Divinæ bonitatis imaginem Solem esse, haud dubium est, Eccl. 43. asserente, *Vas admirabile opus excelsi*, & rationem Alapide reddit, quia non tantum clarè representat Creatorem, sed etiam Divinitatis thesauros in omnes terræ creaturas liberaliter diffundit, & dispersit; existius igitur pulcherrimæ creaturæ proprietatibus mentis aciem erigimus in præsentem ad intuendam Theologico lumine inaccessibilem illius Solis Divini lucem, quam præclarissima inhabitat Dei Maiestas; & quia eximia divinitatis lux mentem nostram præstringit, ne eam fixis oculis contemplemur, ideo refulgentes Clypeos doctrinæ illius Aquilæ magnarum alarum, quæ inter sapientes omnes, quasi ex cedro medullam tulit, quæque volatu celerrimo Solis Magni Augustini radios ebit, nempe, V. D. Ioannis Duns Scoti circumferentes, increatum Solem pro nostro modulo investigare conabimur in 4. sacre Theologiæ libris, quos in suis effectibus Sol materialis exprimit, & signat; Solem enim nobilissimum, generalissimum, vtilissimum, & zelosissimum esse experientia demonstrat; primum, quia nobilissima forma gaudet, qua omnium æstimationem meretur: vtilissimum, quia ipsius virtute, & obnubilata redeunt in lucem, omnia viventia robur obtinent, & augmentum: generalissimum, quia sic suæ radios lucis emittit, ut non sit qui se abscondita calore eius: zelosissimum denique, quia nullis temporum eventibus à sui rectitudine motus vi naturali deviare potest. Per primum Deus nobilissimus in attributis, & personalitatibus designatur, per secundum generalissimus in creatione; per tertium vtilissimus in Incarnatione; & per quartum zelosissimus in Sacramentorum institutione significari non dubitatur.

I. CLYPEVS.

BEATVS, est solus potens, Rex Regum, & Dominus Dominantium: qui solus habet immortalitatem, & lucem inhabitat inaccessibilem. 1. ad Timoth. 6. Ex quo omnem excogitabilem perfectionem D. O. M. esse tribuendam fides docet, & ratio dicitur, cum ens sit excogitabilium nobilissimum omnium; in cuius speculatione tota occupatur Theologia, cum Deus ipse sub ratione Deitatis sit eius primum attributionis obiectum, & ideo ipsa princeps inter omnes nobilissima scientias haud immerito existit. Divina existentia non inter attributa, sed inter prædicata divina communiter numeratur; immò in quidditate Dei, ipsiusque formali ratione essentialiter clauditur, ita taliter vt à tali conceptu quidditativo, specifico, & formali excludantur intellectio actualis, intellectualitas radicalis, pariterque collectio attributorum; quæ inter se, & ad divinam essentiam comparata distinctione formali ex natura rei solummodo gaudet.

II. CLYPEVS.

INTELLECTVM, & scientiam supponimus in Deo, quia solus negaret Atheista insipiens dicendo: *Non est Deus*. Intellectivum in Deo à priori metaphysicè non infertur ex immaterialitate, sed à posteriori ex ratione primi efficientis efficaciter probari cum nostro Principe, firmiter asserimus. Deus cognoscit creaturas in sua essentia velut in obiecto primario, & medio prius cognito eas continente in genere cognoscibilis. Et licet ab æterno positivè voluerit omnes actus à voluntate creata futuros in peccato commitionis malitiæ substratos; hoc tamen non antecedenter sed concomitanter cum voluntate creata ob eius eminentialem continentia in Divina. In Deo non datur potentia executiva formaliter, aut virtualiter distincta à divina voluntate. Electos absque meritis prævisis Deus præordinavit ad gloriam, reprobos verò ad pœnam post prævisionem demeritorum positiva reprobatione destinavit.

III. CLY-

III. CLYPEVS.

CLARE cæcutiens est, quisquis Regem invisibilem adhuc supernaturaliter vlla materiali potentia posse videri prælagit; nec minus hallucinatur, qui hoc propalat audacter de intellectuiva potentia alicuius creaturæ naturaliter inspectæ, vtpotè qui non, nisi ab intellectu lumine gloriæ elevato, & quidem eo perfectius, quo, cæteris paribus, perfectior erit, videri assentitur. Ex intellectu, & hoc lumine, ipsi de facto per modum qualitatis permanentis in hærenti, velut ex causis partialibus, quarum vtraque immediatè attingit visionem Dei effectivè principaliter, confurgit causa adæquata. Et pro viribus defendendum assumimus (pro potissima) *intellectum creatum posse divinitus elevari ad beatam visionem producendam sine lumine gloriæ creato.*

IV. CLYPEVS.

EC est fides Catholica, vt vnum Deum in Trinitate Personarum, & Trinitatem in unitate essentia veneremur, non confundentes personas, neque substantiam separantes. Semper occultum, inscrutabile semper Trinitatis arcnum, manifestum est, præcipuum esse Fidei nostræ mysterium, cuius existentia adeo intelligentiæ humanæ exuperat captum, vt à creato intellectu, quantumvis vivido pollente obtutu, non nisi fidei ducente face, detegi possit. Pater à nullo, Filius à Patre per *ditionem*, & Spiritus Sanctus ab utroque (qui si per impossibile à Filio non procederet, adhuc realiter ab eo discriminaretur) per essentialiter liberam voluntatis spirationem procedit. Productio Verbi est ab intellectu, & naturalis; productio verò Spiritus Sancti est à voluntate, & libera; & hæc est ratio à priori, cur generatio non sit processio Spiritus Sancti.

His Clypeis se protegit, & defendit perlustrans P. Fr. ANTONIVS DE LA PEÑA ET NARVAEZ in *Conventu Vrsanenſi Artium* Lector, tuente R. P. Fr. IOANNE PETRO DE PRADOS, *Lectore lubilato, & Provinciæ Custode.* Die 17. Iunij ann. 1712. 1. Vespere.

MONARCHIÆ SERAPHICÆ
INCLYTO PRINCIPI,

PIETATIS, LITERATURÆ, ET REGIMINIS
CLARITATE CONSPICVO.

QUI OB EGREGIAS ANIMI DOTES PER
CVNCTORVM ORAS SVMMIS LAVDIBVS
VOLITANTES AB OMNIBVS MANIFESTE

DIGNOSCITVR.

CVIVS EGREGIARVM VIRTVTVM CVMVLVS

Religionis exemplar mirificum cæteris imitandum proponit.

CVIVS STIGMATIZATI PARENTIS SIMVLACRO

clarissimo, vniverſa Franciscana Familia lætabunda parens
obsequitur.

QVEM SAPIENTIA, QVASI A NATVRA CONGENITA

fulgidum, ornatum prudentia, benevolentia charum, affabilem
comitas, longaminitas splendidum, amicabilem charitas,
spectabilemque liberalitas, prædicant.

A QVO DENIQUE VTRAQVE MINORITICA SPHÆRA,

velut à Sole vivificata respundet, hinc inde Apollonicæ vitæ
diffundens exempla.

R.^{MO} P. N. Fr. ILDEPHONSO
DE BIEZMA,

IN QVO VNO NOBILISSIMÆ ANIMI DOTES,

splendidissimum virtutum exemplar, altissimaque mentis sapientia
spontè copulari videntur.

HOC AD CATHOLICE MAIESTATIS ORATOREM

electio, hoc pro Immaculata Deiparæ Conceptione in Theologum,
& Consiliarium assumptio; hoc denique in meritisimum

Pauperum Patriarchæ Successorem ostendit

electio

HVIC ERGO PARENTI AMABILISSIMO NOSTRO SVA

hæc Barthica, & Granatensis Sancti Michaelis Provincia Tertij Ordinis

de Pœnitentia pro Comitij Provincialibus congregata hos Theo-

logicos Radios ex luminari maiori in Seraphico Firmamento,

Venerabili Doct. Subt. in 1. & 2. sent. emanatos

in obsequentis animi officium.

O. D. L.

B

RA-

RADIVS I.

*I*n principio creavit Deus Cælum, & terram. Gen. i. Vnde omnium rerum supremus, & generalissimus opifex in tempore exorsus suæ Omnipotentiaë effectibus, qui futuritionem solum esse habebant existentiam contulit. Creationis opus, sicut & quodlibet ad extra, totius est Trinitatis; sed si per impossibile vna tantum in divinis daretur persona, ita perfectam producendi haberet virtutem, sicut nunc reperitur in tribus. Nobilissimus creaturarum Angelus purus Spiritus est, nullamque physicam ex materia, & forma compositionem admittit. Intra eandem speciem possunt multiplicari numericè. Habuit Angelus in statu viæ Divinae essentiaë claram, & distinctam cognitionem per propriam speciem collatam. In primo suæ creationis instanti miseri Angeli potuerunt esse.

RADIVS II.

*P*OST Angeles Deus hominem condidit ad imaginem, & similitudinem suam, quem donis, ac virtutibus supernaturalibus, iustitiaque originali decoravit. Si eximia huius status permaneret felicitas, iustitia originalis non fuisset à Parentibus per generationem filijs transfusa; sed vt donum supernaturale ex mera Dei liberalitate, sicut Parenti, prolidaretur. Originalis iustitia est plurium collectio habituum, quorum in voluntate vnus; cæteri vero in potentijs voluntate subiectis, inveniuntur. Si primus homo in felicitissimo illo permaneret statu, nequam mortem subiret; licet non ex se, sed ex beneficio mantinentiaë divinae, & providentiaë specialis, immortalis existeret. Si de fructu ligni vetiti non ederet, etiamsi contra aliud præceptum delinqueret, nec sibi, nec nobis iusticiam amitteret originalem.

RADIVS III.

*Q*UAE utilitas in sanguine meo dum descendo in corruptionem? Psal. 29. Vbi tropologicè exponit Lorinus, quod nihil profuisset conditi humanum genus, si æterna omnis morte propter Adæ peccatum periissent, vt debebant; quare utilisissimum, & convenientissimum ipsi naturæ humanæ, toti vniverso, ipsique Deo fuit, Verbum incarnari. Totam

Trinitatem causam extitisse principalem efficientem Hypostaticæ vnionis pro comperto habemus; causam verò meritoriam, nec humanitatem Christi, aliqua prioritate præintellectam, nec ipsum Christum Dominum fuisse existimamus. Mysterij huius motivum primarium, fuit ipsa excellentia Mysterij; secundarium verò Redemptio generis humani; vnde Adamo manente in firma Dei obedientia, carnem assumeret Divinum Verbum ex vi præsentis decreti.

RADIVS IV.

*R*ADIX iustificationis, & primum fundamentum virtutum fides divina est. Ratio obiecti formalis, & motivi intellectus ad eliciendum assensum competit authoritatis divinæ, provt infinitam sapientiam, & veritatem importat indicendo. Revelatio autem divina conditionis solummodò; non tamen motivi habet formalis. Omnem propositionem revelatam à Deo pro obiecto dicit materialis; & quia subactiva revelatione Dei mediatè, & immediatè possunt fidei veritates contineri, ideo aliæ immediatè, de fide, aliæ mediatè dicuntur. Ad quas enim hæc propositio: *Clemens XI.* (qui nunc Romanam Ecclesiam gubernat feliciter) *est verus Pontifex*, pertineat? A Theologis disputatur; nos autem (2. Vespere) defendimus, *esse immediate de fide, Clementem XI. esse verum Pontificem, & Successorem D. Petri.*

Horum claritatem Radiorum conservare studebit defendens P. Fr. HIERONYMVS RENDON, in Veræ Crucis (enobio Casariensi) Philosophia Lector, sub Præsidio R. P. Fr. FRANCISCI RODRIGUEZ GVERRERO. Lectoris Iubilati, & Provincia Diffinitoris. Die 18. Iunij ann. 1712. Vespere. IN-

INGENVÆ NOBILITATIS

PRÆCLARIORI INTER FVLGENTISSIMAS
splendori, radiantique luces astrorum decoranti lumina, Cœ-
lumq;huius hemispherij maximæ pulchritudini, pulchritudinē,
claritatem, & decorem Cœlorum astris, astrorumque orbibus
ingenti liberalitate redundanti; vtpotē quia, multiplicato
lumine, à fonte crevit in fluvium, & in lucem, Solemque, vt
altera Esther conversa est, vt in gloriam suis maioribus nata,
nobilitatem ipsam nobilitans, ab omnibus verē Domina videat-
tur, non tam hæreditaria luce, quam illustrioribus virtutibus
elevata; vt genus à proavis ingens, ingentius perpetua
fama reddatur.

QUÆ ERGO EST ISTA, QUÆ SIC ASCENDIT
DELITIJS AFFLUVENS?

D.D. ANNA DE CARDENAS ANGVLO
ET GVZMAN PONZE DE LEON.

CORDUBENTIVM INTER SENATORVM
Matronas, summē ita veneranda Mater, Patriæ solatium;
à sua vtiq; Provincia, & nostra; foelicitate perillustis
conclamata Patrona, vt eam in illa mulieri forti, quam
Salomon decantat, ac celebrat depictam, cum Cyrillo
Alexandrino, lib. de recta fide ad Reginas de Eudoxia,
& adumbratam fama celebrare non dubitet, qua-
tenus in caliginosa nocte væ privativi duorum
fortioribus charitatis operibus illu-
strior, splendidiorque
fulget.

HVIC ERGO TAM PERILLVSTRI PATRONÆ
Provincia S. Michaelis Bæthica, Granatensisque Tertij
Ordinis de Pœnitentia S.P.N.S.Francisci hos Theoso-
phicos doctrinæ Scoticæ luce fulgentes Radiolos
ex 4.sent.lib. D. S. O.

I. RA.

I. RADIOLVS.

ZELVS domus tue comedit me. Psal. 68. Zelus domus Dei (exponunt multi) comedit Christum, quando contra peccatorum vulnera, vt zelosissimus Medicus Sacramentorum instituit medicamina, quibus homines sani, & salvi fiunt; nam ipse Christus meruit nobis ea, quibus ad iustificationem disponimur, vt fidem vocationem ad ipsam fidem, vltimam dispositionem, administrationem, & susceptionem Sacramentorum, *de quorum ratione non est gratiam physice causare, sed solum instrumentaliter moraliter.* (3. Vespere) De ratione ergo Sacramenti novæ legis est significare perfectam sanctitatem in actuali vsu Sacramenti per gratiam conferendam. Sacramenta dicuntur fluxisse ex latere Christi significativè tantum, quatenus à sanguine, & aqua ex ipso emanantibus latere, & si non per modum meriti: per modum tamen sacrificij, pretij, redemptionis, & solutionis virtutem acceperunt.

II. RADIOLVS.

VM Christus Iesus dilexisset suos, in finem dilexit eos, id est, vehementiorem amorem ostendit in traditione sui corporis: quia inter omnia mirabilia eius præcipua constat recordatione esse dignissimum finale illud convivium sacratissimæ Cœnæ, in qua corpus suum, & sanguinem, verum cibum, & potum dedit Ecclesiæ. Hoc mirabile Sacramentum potuit institui, Adamo non peccante, nec non ante Incarnationem; & tunc esset eiusdem rationis cum instituto de facto; solumque per connotatum differrent; quatenus istud actionem adductivam connotat; illud verò connotet aliam, per quam simpliciter produceretur Corpus Christi; cum quo tamen stare; esse tunc Eucharistiam vnum specie infima Sacramentum, sicut est de facto propriè, & formaliter loquendo; etiam si numero sint plura.

III. RA

III. RADIOLVS.

RO ijs , qui post baptismum in peccata labuntur Christus Iesus Sacramentum instituit pœnitentiæ cum dixit: *Accipite Spiritum sanctum , quorum remisistis peccata.* Appositis in verbis in salutem nostram hoc Sacramentum institutum fuisse à Christo Domino post ipsius Resurrectionem, clarè affirmat Tridentinum. Pœnitentiæ Sacramentum in re, vel saltem in voto necessarium est necessitate medijs ad delenda peccata post baptismum commissa. An autem ad remissionem peccati mortalis, extra Sacramentum, requiritur in adultis actus pœnitentiæ formalis, scilicet, contritio, qua doleat de peccatis commissis? Est maxima difficultas. De potentia ordinaria concedimus, de absoluta verò affirmamus posse peccata remitti absque vlllo actu pœnitentiæ, tam formalis, quam virtualis.

IV. RADIOLVS.

SCENSIO Domini glorificatio nostra est: *Ascendentes autem non extollamur, nec de nostris, quasi de proprijs meritis presumamus;* quia sicut sane meritis Christi nemo est sanctus; sic nullus hominum in gloriam ingredi poterat ante ipsius Ascensionem in Cœlum, in quo ad dexteram Patris existens triumphator, rigorosa oratione exorat pro nobis apud Patrem, vt Advocatus noster; qui quidem auctor, & institutor est omnium Sacramentorum, homines in terram promissionis ferentium; inter quæ Baptismus, & pœnitentia per se, & ex primaria institutione collativa sunt primæ gratiæ, quamvis de per accidens conferre possunt secundam. Reliqua autem Sacramenta per se solum secundam gratiam tribuunt ea dignè recipientibus: de per accidens tamen primam possunt tribuere.

Horum fulgorem zelavit defensor P. Fr. FRANCISCVS GALLEGOS, in Asigitano Conventu Philosophiæ Moderator, sub tutamine Fr. ILDEPHONSI A SANCTO FRANCISCO, Lectoris Iubilati, Ministrique in Granatensi Conventu.

Die 19. Iunij anni 1712. Vesperè.

